

Dosarul nr. 3ra-1028/18

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Central) R. Țurcanu
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Pahopol, V. Negru, A. Bostan

ÎNCHEIERE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată "Alexcom-Trans" reprezentat de avocatul Tonu Alexandru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Alexcom-Trans" împotriva Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 05 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Alexcom-Trans" și menținută hotărârea din 01 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 09 septembrie 2016 Societatea cu Răspundere Limitată "Alexcom-Trans" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, Societatea cu Răspundere Limitată "Alexcom-Trans" a menționat că la 08 iulie 2016 a depus la Biroul Vamal Chișinău 7 (PVI Petricani) declarația primară nr. BRK4880600330 și declarația privind valoarea în vamă a mărfurilor (tipizată DVV-1), prin care a fost declarată valoarea în vamă a mărfii, cu actele de însoțire care au stat la baza operării importurilor efectuate și care atestă cheltuielile suportate.

A indicat că Biroul Vamal a acceptat actele prezentate, însă a respins valoarea în vamă declarată, majorând-o ilegal, fiind emis actul de inspecție în 08 iulie 2016, prin care a fost rectificată valoarea în vamă pentru marfa declarată.

A relevat că la 14 iulie 2016 a fost depusă contestația împotriva actului de inspecție, iar prin decizia Serviciului Vamal din 04 august 2016 contestația a fost respinsă.

Reclamantul a invocat ilegalitatea deciziei Serviciului Vamal din 04 august 2016 din următoarele considerente.

A specificat că prin actul de inspecție din 08 iulie 2016 Biroul Vamal Chișinău a solicitat prezentarea actelor conform fișei nr. 1, iar deoarece Societatea cu Răspundere Limitată "Alexcom-Trans" la acel moment nu dispunea de alte acte referitor la tranzacția indicată, de către Biroul Vamal Chișinău a fost înaintată fișa nr. 2.

A reiterat că actele solicitate de organul vamal nu puteau fi prezentate, deoarece prezintă secretul comercial al altor agenți economici, fapt despre care a fost înștiințat colaboratorul vamal.

Astfel a susținut că în urma majorării valorii în vamă a mărfii, a fost perfectată declarația vamală, în care Societatea cu Răspundere Limitată "Alexcom-Trans" a fost nevoită să indice valoarea statică majorată până la 224 842,2 lei.

A menționat că Biroul Vamal Chișinău a dispus majorarea valorii în vamă a mărfii, aplicând metoda de rezervă de determinare a valorii în vamă, iar în rezultatul acestei majorări Societatea cu Răspundere Limitată "Alexcom-Trans" a fost impusă neîntemeiat să achite drepturile de import în sumă de 224,847,2 lei în loc de 109,682,1 lei.

Reclamantul a solicitat anularea deciziei Serviciului Vamal din 04 august 2016, anularea actului de inspecție din 08 iulie 2016 prin care a fost rectificată valoarea în vamă a mărfii, obligarea Biroului Vamal Chișinău să aplice metoda de determinare a valorii în vamă a mărfii în baza tranzacției cu marfa importată din 08 iulie 2016, obligarea Biroului Vamal Chișinău să efectueze recalcularea impozitelor achitate la perfectarea declarației vamale și restituirea sumei achitate excesiv în mărime de 9 710,71 de lei. De asemenea, a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată.

La 25 octombrie 2016 Societatea cu Răspundere Limitată "Alexcom-Trans" a depus cerere de concretizare a pretențiilor împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Chișinău, prin care a solicitat anularea deciziei Serviciului Vamal din 04 august 2016, anularea actului de inspecție din 08 iulie 2016 prin care a fost rectificată valoarea în vamă a mărfii, obligarea Biroului Vamal Chișinău să aplice metoda de determinare a valorii în vamă a mărfii în baza tranzacției cu marfa importată din 08 iulie 2016, obligarea Biroului Vamal Chișinău să efectueze recalcularea impozitelor achitate la perfectarea declarației vamale și restituirea sumei achitate excesiv în mărime de 9 710,71 de lei. De asemenea, a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 26-27).

Prin încheierea din 30 noiembrie 2016 a Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău procesul în partea pretenției cu privire la anularea deciziei Serviciului Vamal din 04 august 2016 a fost încetat (f.d. 36-39).

Prin încheierea din 30 noiembrie 2016 a Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău s-a declinat competența Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău în judecarea cauzei și strămutată la Judecătoria Botanica, municipiul Chișinău (f.d. 40-42).

Prin hotărârea din 01 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Alexcom-Trans" a fost respinsă ca depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la 14 iulie 2016 Societatea cu Răspundere Limitată "Alexcom-Trans" a expediat în adresa pârâtului necorespunzător cererea prealabilă, iar la 04 august 2016 Serviciul Vamal prin decizia din 04 august 2016 a respins contestația depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Alexcom-Trans", care a fost recepționată de ultima la data de 05 august 2016.

Astfel prima instanță a concluzionat că la data de 25 octombrie 2016 Societatea cu Răspundere Limitată "Alexcom-Trans" a depus cererea de chemare în judecată de concretizare a pretențiilor împotriva Biroului Vamal Chișinău.

În concluzie, prima instanță a reținut că termenul de adresare în instanța de contencios administrativ a început să curgă din data de 05 august 2016, iar termenul limită de adresare în instanța de judecată a expirat la 05 septembrie 2016.

Prin urmare, prima instanță a ajuns la concluzia că reclamantul a depus cerere de chemare în judecată concretizată împotriva Biroului Vamal Chișinău la data de 25 octombrie 2016, astfel fiind omis termenul de adresare în instanța de judecată, motiv pentru care cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca depusă ce încălcarea termenului de prescripție.

Prin decizia din 05 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Alexcom-Trans" și menținută hotărârea din 01 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

La 28 martie 2018 prin intermediul oficiului poștal Societatea cu Răspundere Limitată "Alexcom-Trans" reprezentat de avocatul Tonu Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Societatea cu Răspundere Limitată "Alexcom-Trans" în motivarea recursului a menționat că instanța de apel a interpretat eronat legea precum și faptul că a fost dată o apreciere arbitrară a probelor prezentate.

Astfel a relatat că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că recurentul a demonstrat pe deplin posibilitatea de evaluare în vamă a mărfii potrivit metodei 1, adică în baza prețului plătit sau care urmează a fi plătit.

Totodată a invocat că instanța de apel a dat o apreciere greșită facturii externe (invoice) care demonstrează pe deplin prețul care urmează să fi achitat și temeinicia aplicării metodei 1 de evaluare a mărfii în vamă.

A specificat că organul vamal ilegal a invocat obligativitatea prezentării de către recurent a calculului firmei producătoare pentru prețul de cost al mărfurilor evaluate, deoarece contravine prevederilor pct. 14 lit. j) din Regulamentul cu privire la modul de declararea a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, care prevede că acest document se prezintă doar cu acordul firmei producătoare.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 05 decembrie 2017, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în

termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 28 martie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului,

care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Alexcom-Trans" reprezentat de avocatul Tonu Alexandru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată "Alexcom-Trans" reprezentat de avocatul Tonu Alexandru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Luiza Gafton

Dumitru Mardari